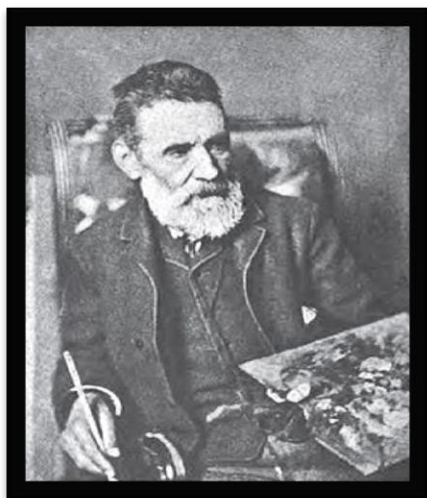

ΛΥΤΡΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Ο Νικηφόρος Λύτρας ήταν γιος ενός λαϊκού μαρμαρογλύπτη, ο οποίος περιπλανήθηκε σ' όλες τις μεγάλες πόλεις των [Βαλκανίων](#) αναζητώντας την τύχη και τελικά κατέληξε στην Τήνο. Ο πατέρας μετέδωσε στο γιο του τη μεγάλη αγάπη του προς την καλλιτεχνία, κι ο Νικηφόρος Λύτρας από μικρή ηλικία είχε εκπλήξει με το πλούσιο ταλέντο του όσους έτυχε να τον γνωρίσουν.

Το [1850](#), σε ηλικία δεκαοκτώ ετών πήγε στην [Αθήνα](#) μαζί με τον πατέρα του και γράφτηκε στο Σχολείο των Τεχνών (η μετέπειτα [Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών](#)). Στο Σχολείο των Τεχνών, σπούδασε ζωγραφική με δασκάλους τον [Γερμανό](#) διευθυντή της Σχολής, Λουδοβίκο Θείρσιο (Λούντβιχ Τίρς, Ludwig Thiersch), τους αδερφούς

Μαργαρίτη και τον [Ιταλό](#) Ραφφαέλο Τσέκκολι (Raffaello Ceccoli). Ο Θείρσιος συγκινημένος από το πρώιμο φούντωμα της καλλιτεχνικής ιδιοφυΐας του Νικηφόρου Λύτρα, τον πήρε υπό την ιδιαίτερη και πατρική προστασία του και τον καθοδήγησε με επιτυχία στο δρόμο της μεγάλης καριέρας. Με την αποφοίτησή του, το [1856](#), ο Νικηφόρος Λύτρας ανέλαβε να διδάξει το μάθημα της Στοιχειώδους Γραφής στο ίδιο ίδρυμα. Το [1860](#), με υποτροφία του βασιλιά [Όθωνα](#), πήγε στο [Μόναχο](#) για να σπουδάσει στη Βασιλική Ακαδημία των Καλών Τεχνών και έτσι βρέθηκε στην καρδιά της [ευρωπαϊκής](#) καλλιτεχνικής ζωής. Την εποχή εκείνη, στην πρωτεύουσα της [Βαυαρίας](#) ζωντάνευε ξανά ο [αθηναϊκός 5ος αιώνας π.Χ.](#) Η τέχνη, που είχε πηγή τον αρχαίο [κλασικισμό](#), βρισκόταν στην ακμή της. Μέσα σ' αυτή τη Σχολή και με δάσκαλό του τον [Καρλ φον Πιλότυ](#) (Karl von Piloty), ο οποίος ήταν βασικός εκπρόσωπος της ιστορικής ρεαλιστικής ζωγραφικής στη [Γερμανία](#), ο Νικηφόρος Λύτρας έριξε στερεές ρίζες για την κατοπινή του εξέλιξη.

Στο πλούσιο και απέραντο έργο του Νικηφόρου Λύτρα, από τα πρώτα παιδικά σχεδιαγράμματά του μέχρι τον τελευταίο του πίνακα, βλέπει κανείς μια διαρκή εξέλιξη. Συνεχώς ανεβαίνει, προσπαθώντας να φτάσει στην ιδανική τελειότητα. Κατά την περίοδο που ήταν μαθητής του Πιλότυ στο [Μόναχο](#), ο Λύτρας ασχολήθηκε με την λεγόμενη «ιστορική ζωγραφική» με θέματα παρμένα από την ελληνική μυθολογία και την ελληνική ιστορία. Στην περίοδο του Μονάχου συγκαταλέγονται οι πίνακές του: *Ο απαγχονισμός του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄*, *Η Πηνελόπη διαλύει τον ιστό της*, η Αντιγόνη εμπρός στον νεκρό Πολυνείκη.

ΖΙΑΚΑ ΕΙΡΗΝΗ-ΖΟΥΜΠΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ